

Nr 112.

Af Herr **Röing**, om höjning af förslagsanslaget till ortstillägg åt tullpersonalen.

Vid sistlidna års riksdag väcktes af mig motion (nr 221) i Andra kammaren med anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande af tullverkets utgiftsstaten för år 1911 m. m., uti hvilken motion jag hemställde, att Riksdagen måtte höja det af Kungl. Maj:t i förenämnda proposition begärda förslagsanslaget i hvad det afsåge ortstillägg från 49,000 till 165,000 kronor.

Till stöd härför anförde jag,

att den kungl. kommissionen för granskning af tullverkets staten m. m., enligt den 1 september 1909 afgifvet utlåtande, väl insett det berättigade däri att tullpersonalen å en del orter i riket med dyrare lefnadskostnader erhöle en därefter afpassad löneförhöjning, men i saknad af tillförlitligt material för klassificering af tullorterna i sådant hänseende, endast kunnat föreslå dylik löneförhöjning i form af ortstillägg för tullverkets befattningshafvare i Stockholm, Haparanda och Riksgränsen,

att sedan detta kommissionens betänkande afgifvits, kungl. kommerskollegii afdelning för arbetsstatistik lämnat en utredning angående olika orters dyrhet, hvilken af kungl. generalpoststyrelsen lagts till grund för de bestämmelser ang. utbetalande af ortstillägg åt postpersonalen, som återfinnas i kungl. generalpoststyrelsens cirkulär af den 21 december 1909 (bil. 1) samt

att nämnda utredning otvifvelaktigt kunde läggas till grund för bestämmandet af ortstillägg jämväl för befattningshafvare i tullverket på det sätt att tullpersonalen å orter under grupp 1 erhöle 15 % samt grupperna 2 och 3 A 10 % tillägg å begynnelselönen, dock högst respektive 450 och 300 kronor.

Visserligen blef motionen på hemställan af statsutskottet af Riksdagen ej bifallen. Men i en vid statsutskottets utlåtande fogad reservation hade

dock i princip erkänts det berättigade uti min framställning om utsträckt användning af aflöningsformen ortstillägg för tullpersonalen, och detta gör att jag ansett mig hafva skäl att åter frambära en motion i samma syfte.

Att tullpersonalen i Stockholm, Haparanda och Riksgränsen tillerkänts ortstillägg, äfvensom att gränsridare, hvilkas tjänstgöring är försagd till de nästan utan undantag dyra gränsorterna, erhållit en proportionsvis stor löneförhöjning, visar till fullo, att principen om lönetillägg för vissa dyrare orter vunnit berättigadt erkännande. Det bör således vara en gärd af rättvisa gentemot tullverkets å öfriga dyra orter förlagda personal, att denna princip konsekvent tillämpas.

Såsom jag här ofvan antydt, hade också den kungl. kommissionen för granskning af tullverkets stater framhållit, att det hufvudsakligast varit bristen på lämpligt statistiskt material, som föranledt undanskjutandet af frågan om mera utsträckt användning af aflöningsformen ortstillägg. Detta hinder har sedermera, som jag äfvenledes förut anfört, undanröjts genom den af kungl. kommerskollegium utarbetade statistiken rörande olika orters dyrhet; och att för framtiden ett tillförlitligt material i sådant afseende kommer att förefinnas, därför borgar ju den omständigheten, att den i anledning af 1910 års Riksdags beslut af Kungl. Maj:t den 28 oktober samma år utfärdade förordningen om inkomst- och förmögenhets-skatt stadgar skatteafdrag för orter med jämförelsevis högre lefnadskostnader, hvilket gifvetvis torde föranleda, att officiell statistik i berörda afseende kommer att finnas tillgänglig.

Jag har icke heller kunnat finna, att något vägande skäl framkommit af beskaffenhet att undanhålla tulltjänstemännen en förmån, som vid senaste löneregleringar för post- och telegrafverken samt för statens järnvägar i en eller annan form beviljats dessa verks tjänstemän. Tvärtom måste det väl anses vara af de största betydelse, såväl för statsverket som för den trafikerande allmänheten, att en säker garanti förefinnes för att åt de större och dyrare tullplatserna tillförsäkra lika goda arbetskrafter som åt de mindre och i allmänhet billigare.

Men långt ifrån, att under nuvarande förhållanden en sådan garanti kommer att förefinnas, är det väl snarare troligt, att just de äldre och mera erfarna tjänstemännen inom en och samma aflöningsgrad, i mån som behovet för dem af jämförelsevis bättre ekonomiska förhållanden gör sig kännbart, komma att söka transport från de större och dyrare tullplatserna till de mindre och billigare, då de på en sådan plats, trots det att utgifterna komma att ställa sig mindre och arbetet måhända ej fullt så kräfvande som på de större platserna, ändå fortfarande få upp-bära samma aflöning som förut.

Det har framhållits som ett vägande skäl till den nuvarande likformiga aflöningen för kontrollörer och kammarskrifvare å alla tullplatser — med undantag af Stockholm, Haparanda och Riksgränsen — att man härigenom ville undvika de ofta förekommande transporter af personal från de mindre till de större platserna, där slutaflöningen för en kammarskrifvare före senaste löneregleringen kunde uppgå ända till 800 kronor större belopp än på den mindre platsen. Men månne man nu icke genom att hafva satt aflöningsbeloppen alldeles lika, utan att samtidigt ens något dyrortstillägg i allmänhet medgifvits de större och dyrare platserna, kan sägas ha gått från en ytterlighet till en annan och därigenom skapat en ny orättvisa, som kommer att blifva desto kännbarare och af desto svårare beskaffenhet, som den drabbar en väsentligt större procent af tjänstemännen än den orättvisa, som låg uti den förut rådande alltför stora skillnaden mellan aflöningarna för tjänstemän tillhörande samma tjänstegrad? Säkert är också, att inom kåren i sin helhet, således äfven på de platser, där ortstillägg omöjligen kan komma i fråga, ej mer än en mening är rådande därom, att icke tulltjänstemännen på de dyrare orterna blifvit styfmoderligt behandlade i jämförelse med ej blott sina kolleger på de billigare orterna utan äfven med tjänstemännen på samma ort inom det verk, hvilket statsutskottet i fråga om aflöningsgrunder ansett böra fullt jämföras med tullverket. Så till exempel förtjänar framhållas, att på alla de tullplatser, där dyrortstillägg utgår till posttjänstemännen, en kammarskrifvares slutaflöning för närvarande ställer sig *lägre* än en postexpeditörs.

Statsutskottets afstyrkande utlåtande öfver min förenämnda motion förra året grundade sig på den uppfattningen, att det af utskottet förordade och sedermera af Riksdagen antagna förslaget till aflöningsstat måste anses i sig inrymra det af motionärerna afsedda särskilda ortstillägget. Utskottet förmenade alltså, att de af mig begärda ortstilläggen för till exempel en kammarskrifvare- eller en tullförvaltartjänst i Göteborg skulle vara inrymda i de af Riksdagen för dessa tjänster fastställda aflöningsbeloppen. Då emellertid alldeles samma aflöningar fastställts för till exempel en kammarskrifvartjänst i Karlshamn och respektive en tullförvaltartjänst i Hälsingborg och ett särskildt ortstillägg väl icke blifvit inrymdt i dessa, eftersom något sådant icke varit ifrågasatt för dessa platser, så skulle man af utskottets yttande nödgas draga den slutsatsen, att ifrågavarande tjänster ansetts böra i och för sig aflönas bättre och således värdesättas högre än motsvarande tjänster i Göteborg. Jag tillåter mig betvifla, att detta verkligen varit Riksdagens mening. Ingen, som är något förtrogen med tullverkets förhållanden, torde kunna bestrida, att om med hänsyn till tjänsternas större eller mindre trägna beskaffenhet, arbetstidens längd

m. m., någon åtskillnad bör göras mellan aflöningarna för en kammar-skrifvartjänst i Göteborg och en i Karlshamn, väl den förre men ingalunda den senare bör värdesättas högre.

Därtill kommer, att som villkor vid den nya statens ikraftträdande bestämts, att en betydande del af tulltjänstemännens extra inkomster skall indragas till kronan.

Af hvad jag ofvan anført, framgår sålunda, att den nya aflöningsstaten för tullverket icke i lika grad tillgodosett hela personalen, och det synes mig därför vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att åt tjänstemännen å dyrare orter bereda en välbehöflig löneförbättring, hvilken skulle ernås genom de af mig föreslagna efter lefnadskostnaderna å tjänstgöringsorten lämpade ortstilläggen.

Beträffande den norm, som härvid lämpligast bör följas, hade det varit önskvärdt att, i likhet med hvad som är bestämmande för postverkets tjänstemän, *den fasta aflöningen* utgjort beräkningsgrunden, men då de redan nu för tullpersonalen i Stockholm, Haparanda och Riksgränsen utgående ortstilläggen endast utgå å *begynnelselönen* för hvarje tjänst, har jag icke ansett mig böra föreslå någon ändring i denna princip.

Då under nuvarande förhållanden *samtliga* å sistnämnda platser anställda tullfunktionärer kommit i åtnjutande af ortstillägg, har jag äfven ansett denna princip böra tillämpas beträffande mitt förslag. Att äfven de högre befattningshafvarna å de dyrare tullplatserna komma i åtnjutande af ortstillägg torde vara nödvändigt i betraktande af de för dem synnerligen kännbara nedsättningar i de föreslagna löneförhöjningarna, som Riksdagen på statsutskottets tillstyrkan vidtog, hvarigenom dessa tjänstemän vid den nya löneregleringen erhöilo *lägre aflöning* än de åtnjöto under de år, dyrtidstillägg till dem utgick.

I anslutning till hvad jag ofvan anført, samt i öfverensstämmelse med min motion förra året, som jag inledningsvis omnämnt, får jag således hemställa, att ortstillägg med 15 och 10 % å begynnelselönen, dock högst respektive 450 och 300 kronor, måtte tilldelas tullpersonalen å en del orter i riket med höga lefnadskostnader, allt i öfverensstämmelse med bilagda specificerade förslag (Bil. 2).

Enligt denna beräkning utgör den ökade kostnaden för nu ifrågasatta ortstillägg kronor 117,545, men då, för den händelse anslag härtill eviljas af Riksdagen, kungl. generaltullstyrelsen torde erhålla bemyndigande att i detalj bestämma fördelningen af anslaget ifråga, särskildt för det fall, att behovet af ortstillägg å en eller annan mindre tullplats, som till äfventyrs icke är upptagen i nämnda cirkulär, kunde påkalla generaltullstyrelsens särskilda pröfning, torde ett förslagsanslag af 121,000 kronor

utöfver af Kungl. Maj:t till ortstillägg föreslagna 54,000 kronor, behöfva upptagas i staten. Härigenom skulle det erforderliga förslagsanslaget för ifrågavarande ändamål utgöra sammanlagdt 175,000 kronor.

På grund af hvad ofvan anförts, får jag därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte höja det i Kungl. Maj:ts proposition begärda förslagsanslaget i hvad det afser ortstillägg åt tullpersonalen från 54,000 kronor till 175,000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1911.

Erik Röing.

I motionen instämma:

<i>Albin Ahlstrand</i>	<i>A. Thylander</i>
<i>Fr. Berglund</i>	<i>Viktor Larsson</i>
<i>E. C. Kropp</i>	<i>Ing. Bergman</i>
<i>Herman Andersson</i>	<i>Karl Martin</i>
<i>A. J. Hagström.</i>	<i>Bernt Wilson</i>
<i>A. C. Lindblad.</i>	

Bil. 1.

Kungl. Generalpoststyrelsens

1909. **Cirkulär.** Nr LIV.

69.

Till samtliga distriktschefer och postmästare,
angående gruppindelning af postpersonalens stationsorter.

Kungl. generalpoststyrelsen har funnit skäligt bestämma, att för beräkning af ortstillägg, enligt § 7 i det af Kungl. Maj:t den 27 augusti 1909 fastställda aflöningsreglemente för tjänstemän vid postverket, stationsorterna skola vara indelade i följande grupper nämligen:

Grupp 1.

Boden.
Djursholm.
Funäsdalen.
Gällivare.
Kiruna.
Liljeholmen.
Luleå.
Malmberget.
Saltsjöbaden.
Stockholm.
Sundbyberg.

Grupp 2.

Backe.
Dalarö.
Eskilstuna.
Gäfle.
Göteborg.
Härnösand.
Jörn.
Karlstad.
Malmö.
Sollefteå.
Strömsund.
Sundsvall.
Sveg.
Södertälje.
Umeå.
Östersund.

Grupp 3 A.

Borås.
Hudiksvall.
Krylbo.
Norrköping.
Nyland.
Söderhamn.
Trollhättan.
Uppsala.
Vaxholm.
Västerås.
Öfvertorneå.
Örebro.

Grupp 3 B.

Alingsås.
Arboga.

Arvika.
Avesta.
Bengtstors.
Borlänge.
Bräcke.
Enköping.
Eslöv.
Falkenberg.
Falköping-Ranten.
Falun.
Gnesta.
Gällö.
Hallsberg.
Halmstad.
Haparanda.
Hälsingborg.
Höganäs.
Jönköping.
Karlskrona.
Katrineholm.
Kil.
Kopparberg.
Kristianstad.
Krokom.
Köping.
Landskrona.
Lilla Edet.
Linköping.
Ljusdal.
Ludvika.
Lund.
Lycksele.
Lysekil.
Malung.
Markaryd.
Marstrand.
Mjölby.
Mora.
Mölnadal.
Norberg.
Norrhälje.
Nyköping.
Ockelbo.
Orsa.
Oxelösund.
Piteå.
Ragunda.
Sala.

Saltskog.
Skara.
Skellefteå.
Skurup.
Sköfde.
Smedjebacken.
Stenungsund.
Strängnäs.
Svanesund.
Säter.
Söderköping.
Torshälla.
Tranås.
Trelleborg.
Udevalla.
Varberg.
Vingåker.
Visby.
Voxna.
Vänersborg.
Vännäs.
Västervik.
Ystad.
Åmål.
Åsele.
Åtvidaberg.
Örnköldsvik.

Grupp 4.

Alfvesta.
Alsterbro.
Anundsjö.
Askersund.
Bergkvara.
Bollnäs.
Borgholm.
Burgsvik.
Båstad.
Böda.
Böringe.
Charlottenberg.
Degerfors.
Eksjö.
Emmaboda.
Falköping.
Falsterbo.
Filipstad.
Finspång.

Flen.
Forshem.
Frissla.
Frövi.
Fågelsta.
Färjestaden.
Gamleby.
Glimåkra.
Grythytted.
Grängesberg.
Gränna.
Hargshamn.
Hedemora.
Hedensbyn.
Hemse.
Herrljunga.
Hjo.
Hultsfred.
Huskvarna.
Hvetlanda.
Hällnäs.
Hässleholm.
Hästveda.
Högsby.
Hör.
Hörby.
Insjön.
Kalmar.
Karlsborg.
Karlskoga.
Karlskoga.
Kinna.
Kisa.
Klintehamn.
Klippan.
Kolbäck.
Korsnäs.
Kristinehamn.
Kumla.
Kungsbacka.
Kungälf.
Käflinge.
Laholm.
Landeryd.
Laxå.
Leksand.
Lerbäck.
Lidköping.

Limesforsen.	Nyåker.	Säfte.	Veinge.
Limmared.	Nässjö.	Säfsjö.	Vimmerby.
Lindesberg.	Osby.	Sölvesborg.	Vireda.
Ljungby.	Oskarshamn.	Tidaholm.	Vislanda.
Ljusne.	Persberg.	Tierp.	Vretstorp.
Långsele.	Ronneby.	Tingstäde.	Värnamo.
Malmköping.	Råda.	Tomelilla.	Växjö.
Mariefred.	Sandviken.	Torsby.	Åhus.
Mariestad.	Simrishamn.	Trosa.	Ånge.
Mellansel.	Sjöbo.	Tvärälund.	Årjäng.
Mellerud.	Skanör.	Töreboda.	Åstorp.
Moholm.	Skäninge.	Ulricehamn.	Älmhult.
Morjärv.	Slite.	Uttersberg.	Ängelholm.
Motala.	Stenstorp.	Vadstena.	Ängelsberg.
Munkedal.	Storvik.	Valdemarsvik.	Ödeshög.
Mönsterås.	Strömstad.	Valskog.	Öregrund.
Nederkalix.	Strömtorp.	Vanneboda.	Östhammar.
Nora.	Sunne.	Vansbro.	Öfriga, ej nämnda orter.
Nordmaling.	Svenljunga.	Vara.	
Nybro.			

Denna indelning skall lända till efterrättelse från 1910 års början tills vidare intill utgången af år 1914.

Till de i § 7 af aflöningsreglementet omförmälda tjänstemän skall ortstillägg utgå med följande belopp:

till tjänstemän af högre grad, stationerade å de till grupp 1 hörande orter, med femton procent af den fasta aflöningen, dock högst 450 kronor för manlig tjänsteman och högst 225 kronor för kvinnlig tjänsteman,

till tjänstemän af högre grad, stationerade å de till grupperna 2 och 3 A hörande orter, med tio procent af den fasta aflöningen, dock högst 300 kronor för manlig tjänsteman och högst 150 kronor för kvinnlig tjänsteman,

till tjänstemän af lägre grad, stationerade å de till grupp 1 hörande orter, med 250 kronor, med förhöjning efter fem år till 300 kronor och efter tio år till 350 kronor,

till tjänstemän af lägre grad, stationerade å de till grupp 2 hörande orter, med 200 kronor, med förhöjning efter fem år till 250 kronor och efter tio år till 300 kronor, samt

till tjänstemän af lägre grad, stationerade å de till grupperna 3 A och 3 B hörande orter, med 150 kronor.

Öfriga tjänstemän äga ej uppbära ortstillägg.

Med iakttagande af de i cirkulärskrifvelsen den 31 sistlidna juli, nr XXVIII, meddelade föreskrifter må vederbörande distriktschefer och postmästare — i den mån sådant ej redan skett på grund af särskildt medgifvande — låta till därtill berättigad personal snarast ske kan utbetala mot ortstillägget svarande personligt aflöningsstillägg för innevarande år; och må sådan utbetalning ske jämväl till tjänsteman, i hvars inkomst å tjänsten ingår provision eller sportler för lösväskor, fackafläggning eller räkningshållning, men som af generalpoststyrelsen före denna

dag förklarats berättigad att uppbära visst belopp i afräkning å det personliga aflöningstillägget.

Stockholm den 21 december 1909.

JULIUS JUHLIN.

e. f.
Ernst Rönström.

Bil. II.

Lokalförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen.

Antal.		Ortstillägg efter 15 % kronor.	Ortstillägg efter 10 % kronor.
Stockholm (Grupp 1)			
1	Tullfiskal	330	—
<i>Vid samtliga tullförvaltningsafdelningar.</i>			
1	Kammarskrifvare	315	—
69	D:o	21,735	—
1	Vaktmästare	195	—
168	D:o	32,760	—
<i>Tullkammaren.</i>			
1	Tullförvaltare	450	—
1	Öfverkontrollör	450	—
1	Förste kontrollör	450	—
1	Kontrollör	450	—
5	D:o	2,250	—
<i>Uppbördskontoret.</i>			
1	Tullförvaltare	450	—
1	Kontrollör och uppbörds-kassör	450	—
<i>Konfiskations- och kassörskontoret.</i>			
1	Tullförvaltare	450	—

Antal.		Ortstillägg efter 15 % kronor.	Ortstillägg efter 10 % kronor.
<i>Packhusinspektionen.</i>			
1	Öfverinspektör	450	—
1	Öfverkontrollör	450	—
1	Förste kontrollör	450	—
2	D:o	900	—
1	Kontrollör	450	—
17	D:o	7,650	—
1	Uppsyningsman	225	—
3	D:o	675	—
<i>Nederlagskontoret.</i>			
1	Tullförvaltare	450	—
1	Förste kontrollör	450	—
1	Kontrollör	450	—
1	Öfveruppsyningsman	270	—
1	Uppsyningsman	225	—
<i>Tullbevakningsinspektionen.</i>			
1	Öfverinspektör	450	—
1	Bevakningskontrollör	450	—
1	D:o	450	—
1	Uppsyningsman	225	—
9	D:o	2,025	—
<i>Dalarö (Grupp 2).</i>			
1	Tullinspektör	—	200
1	Vaktmästare	—	90
4	D:o	—	360
<i>Södertälje (Grupp 2).</i>			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Uppsyningsman	—	140
1	Vaktmästare	—	110
3	D:o	—	330
<i>Uppsala (Grupp 3 A).</i>			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kammarskrifvare	—	210
1	D:o	—	210
1	Vaktmästare	—	110
1	D:o	—	110

Antal.		Ortstillägg efter 15 % kronor.	Ortstillägg efter 10 % kronor.
Eskilstuna (Grupp 2).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kammarskrifvare	—	210
1	Vaktmästare	—	110
Norrköping (Grupp 3 A).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Förste kontrollör	—	300
1	D:o	—	300
1	Kontrollör	—	300
1	D:o	—	300
1	Kammarskrifvare	—	210
6	D:o	—	1,260
1	Uppsyningsman	—	150
2	D:o	—	300
1	Vaktmästare	—	130
17	D:o	—	2,210
Malmö (Grupp 2).			
1	Tullfiskal	—	220
<i>Vid samtliga tullförvaltningsafdelningar.</i>			
1	Kammarskrifvare	—	210
30	D:o	—	6,300
1	Vaktmästare	—	130
50	D:o	—	6,500
<i>Tullkammaren.</i>			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Öfverkontrollör	—	300
1	Kontrollör	—	300
2	D:o	—	600
<i>Uppbörds- samt konfiskations- och kassörskontoret.</i>			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kontrollör och uppbörds-kassör	—	300
<i>Packhusinspektionen.</i>			
1	Öfverinspektör	—	300
1	Öfverkontrollör	—	300

Antal.		Ortstillägg efter 15 % kronor.	Ortstillägg efter 10 % kronor.
1	Förste kontrollör	—	300
1	Kontrollör	—	300
6	D:o	—	1,800
1	Uppsyningsman	—	150

Tullbevakningsinspektionen.

1	Öfverinspektor	—	300
1	Bevakningskontrollör	—	300
1	Uppsyningsman	—	150
4	D:o	—	600

Göteborg (Grupp 2).

1	Kustbevakningschef i Hallands samt Göteborgs och Bo- hus län	—	300
1	Tullfiskal	—	220

Vid samtliga tullförvaltningsafdelningar.

1	Kammarskrifvare	—	210
38	D:o	—	7,980
1	Vaktmästare	—	130
154	D:o	—	20,020

Tullkammaren.

1	Tullförvaltare	—	300
1	Öfverkontrollör	—	300
1	Förste kontrollör	—	300
1	Kontrollör	—	300
3	D:o	—	900

Uppbördskontoret.

1	Tullförvaltare	—	300
1	Kontrollör och uppbörds-kassör	—	300

Konfiskations- och kassörskontoret.

1	Tullförvaltare	—	300
---	--------------------------	---	-----

Antal.		Ortstillägg efter 15 % kronor.	Ortstillägg efter 10 % kronor.
<i>Packhusinspektionen.</i>			
1	Öfverinspektor	—	300
1	Öfverkontrollör	—	300
1	Förste kontrollör	—	300
1	D:o	—	300
1	Kontrollör	—	300
10	D:o	—	3,000
1	Uppsyningsman	—	150
<i>Nederlagskontoret.</i>			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kontrollör	—	300
1	Öfveruppsyningsman	—	180
<i>Tullbevakningsinspektionen.</i>			
1	Öfverinspektor	—	300
1	Bevakningskontrollör	—	300
2	D:o	—	600
1	Uppsyningsman	—	150
7	D:o	—	1,050
Borås (Grupp 3 A).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kammarskrifvare	—	210
1	D:o	—	210
1	Vaktmästare	—	110
1	D:o	—	110
Karlstad (Grupp 2).			
1	Gränsbevakningschef i Dalsland, Värmland och Dalarna	—	300
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kontrollör	—	300
1	Kammarskrifvare med bevakningsbefäl	—	210
1	Kammarskrifvare	—	210
1	Vaktmästare	—	110
1	D:o	—	110
Örebro (Grupp 3 A).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kontrollör	—	300
1	Kammarskrifvare med bevakningsbefäl	—	210

Antal.		Ortstillägg efter 15 % kronor.	Ortstillägg efter 10 % kronor.
1	Kammarskrifvare	—	210
1	Vaktmästare	—	110
1	D:o	—	110
Västerås (Grupp 3 A).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kammarskrifvare	—	210
1	Vaktmästare	—	110
Gäfle (Grupp 2).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Förste kontrollör	—	300
1	Kontrollör	—	300
1	Kammarskrifvare	—	210
4	D:o	—	840
1	Uppsyningsman	—	150
1	D:o	—	150
1	Vaktmästare	—	130
19	D:o	—	2,470
Söderhamn (Grupp 3 A).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kammarskrifvare	—	210
1	Uppsyningsman	—	140
1	Vaktmästare	—	110
4	D:o	—	440
Hudiksvall (Grupp 3 A).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kammarskrifvare	—	210
1	Uppsyningsman	—	140
1	Vaktmästare	—	110
2	D:o	—	220
Härnösand (Grupp 2).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kontrollör	—	300
1	Kammarskrifvare	—	210
1	D:o	—	210

Antal.		Ortstillägg efter 15 % kronor.	Ortstillägg efter 10 % kronor.
1	Uppsyningsman	—	140
1	Vaktmästare	—	110
5	D:o	—	550
Sundsvall (Grupp 2).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Förste kontrollör	—	300
1	Kontrollör	—	300
1	Kammar-skrifvare	—	210
4	D:o	—	840
1	Uppsyningsman	—	150
1	D:o	—	150
1	Vaktmästare	—	130
15	D:o	—	1,950
Östersund (Grupp 2).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Kammar-skrifvare	—	210
1	Vaktmästare	—	110
Umeå (Grupp 2).			
1	Tullförvaltare	—	300
1	Uppsyningsman	—	140
1	Vaktmästare	—	110
5	D:o	—	550
Luleå (Grupp 1).			
1	Tullförvaltare	450	—
1	Kammar-skrifvare	315	—
1	Uppsyningsman	210	—
1	Vaktmästare	165	—
7	D:o	1,155	—
Riksgränsen.			
1	Tullförvaltare	450	—
1	Vaktmästare	165	—
1	D:o	165	—

Antal.		Ortstillägg efter 15 % kronor.	Ortstillägg efter 10 % kronor.
	Haparanda.		
1	Tullfiskal	330	—
1	Tullförvaltare	450	—
1	Kammarsskrifvare med bevakningsbefäl	315	—
1	Kammarsskrifvare	315	—
1	Vaktmästare	165	—
7	D:o	1,155	—
	Funäsdalen (Grupp 1).		
1	Gränsinspektör	300	—
1	Vaktmästare	135	—
1	D:o	135	—
	Summa	83,805	87,740
		171,545	